

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ὕπ' Ἀρ. 1568 τῆς 7ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1979
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ὁ περί Τερματισμοῦ Ἀπασχολήσεως (Τροποποιητικός) (Ἀρ. 4) Νόμος τοῦ 1979 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 92 τοῦ 1979

**ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΥ
ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 1967 ΕΩΣ 1979**

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶς:—

1. Ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί Τερματισμοῦ Ἀπασχολήσεως (Τροποποιητικός) (Ἀρ. 4) Νόμος τοῦ 1979 καὶ θὰ ἀναγινώσκηται ὁμοῦ μετὰ τῶν περί Τερματισμοῦ Ἀπασχολήσεως Νόμων τοῦ 1967 ἕως 1979 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «ὁ βασικός νόμος»), ὁ δὲ βασικός νόμος καὶ ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περί Τερματισμοῦ Ἀπασχολήσεως Νόμοι τοῦ 1967 ἕως (Ἀρ. 4) τοῦ 1979.

Συνοπτικός
τίτλος.

24 τοῦ 1967
17 τοῦ 1968
67 τοῦ 1972
6 τοῦ 1973
1 τοῦ 1975
18 τοῦ 1977
30 τοῦ 1979
57 τοῦ 1979
82 τοῦ 1979.

2. Οὐδεὶς δικαιούται εἰς πληρωμὴν λόγῳ πλεονασμοῦ ἐφ' ὅσον ἡ ἀπασχολήσις αὐτοῦ ἐτερματίσθῃ μετὰ τὴν 14ην Ἰουλίου, 1974 καὶ πρὸ τῆς 18ης Ἀπριλίου, 1977.

Μὴ καταβολὴ
πληρωμῆς
λόγῳ πλεονα-
σμοῦ διὰ
ὠρισμένην
περίοδον.

3. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ βασικοῦ νόμου διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ νέου ἄρθρου:

Ἀντικατά-
στασις τοῦ
ἄρθρου 3
τοῦ βασικοῦ
νόμου.

«Δικαίωμα
τοῦ ἐργο-
δοτοῦμένου
εἰς ἀποζη-
μίωσιν ἐπὶ
τῷ τερμα-
τισμῷ τῆς
ἀπασχολή-
σεώς τοῦ.

Πρῶτος
Πίναξ.

3.—(1) Ὄταν, κατὰ ἡ μετὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ ἐργοδότης τερματίσῃ δι' οἰονδήποτε λόγον ἄλλον ἢ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ἐκτιθεμένων λόγων, τὴν ἀπασχολήσιν ἐργοδοτούμενου ὁ ὁποῖος ἔχει ἀπασχοληθῇ συνεχῶς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ εἴκοσι ἔξ τοῦλάχιστον ἐβδομάδας, ὁ ἐργοδοτούμενος κέκτηται δικαίωμα εἰς ἀποζημίωσιν ὑπολογιζομένην συμφώνως πρὸς τὸν Πρῶτον Πίνακα:

Νοείται ότι ο εργοδότης και ο εργοδοτούμενος δύνανται δι' έγγραφου συμβάσεως συναφθείσης κατά τὸν χρόνον τῆς προσλήψεως τοῦ εργοδοτουμένου νὰ παρατείνωσι τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προϋλεπομένην περίοδον συνεχοῦς ἀπασχολήσεως μέχρις ἀνωτάτου ὁρίου ἑκατὸν τεσσαράκων ἐβδομάδων.

(2) Ἡ ἀποζημίωσις εἰς τὴν ὁποίαν δικαιούται ὁ εργοδοτούμενος συμφώνως πρὸς τὸ ἐδάφιον (1) καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ εργοδότη κατ' ὃν ποσὸν αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὰ ἡμερομίσθια τοῦ εργοδοτουμένου δι' ἓν ἔτος, καὶ ἐκ τοῦ Ταμείου κατ' ὃν ποσὸν αὕτη ὑπερβαίνει τὰ ἡμερομίσθια τοῦ εργοδοτουμένου δι' ἓν ἔτος.»

Τροποποιήσεις τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ βασικοῦ νόμου.

4. Τὸ ἐδάφιον (1) τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται διὰ τῆς διαγραφῆς τῆς παραγράφου (γ) αὐτοῦ καὶ τῆς προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὴν παράγραφον (β) αὐτοῦ τῶν ἀκολουθῶν νέων παραγράφων:

«(γ) ὅταν ὁ εργοδοτούμενος ἀπασχολήθῃ συνεχῶς δι' ἑκατὸν τεσσαράκων ἢ πλείονας ἐβδομάδας ἀλλ' ὀλιγωτέρας τῶν ἑκατὸν πενήκοντα ἑξ, περίοδος τεσσάρων ἐβδομάδων

(δ) ὅταν ὁ εργοδοτούμενος ἀπασχολήθῃ συνεχῶς δι' ἑκατὸν πενήκοντα ἑξ ἢ πλείονας ἐβδομάδας ἀλλ' ὀλιγωτέρας τῶν διακοσίων ὀκτώ, περίοδος πέντε ἐβδομάδων

(ε) ὅταν ὁ εργοδοτούμενος ἀπασχολήθῃ συνεχῶς διὰ διακοσίας ὀκτώ ἢ πλείονας ἐβδομάδας, περίοδος ἑξ ἐβδομάδων:»

Ἀντικατάστασις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ βασικοῦ νόμου.

5. Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ βασικοῦ νόμου διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ νέου ἄρθρου:

«Περίοδος προειδοποιήσεως δοθησομένης εἰς τὸν εργοδότην παρ' εργοδοτουμένου ὅστις ἀπασχολήθῃ συνεχῶς δι' εἴκοσι ἑξ ἢ πλείονας ἐβδομάδας ἀλλ' ὀλιγωτέρας τῶν πενήκοντα δύο, εἶναι μία ἐβδομάς, ἡ δὲ δοθησομένη παρ' εργοδοτουμένου ὅστις ἀπασχολήθῃ συνεχῶς διὰ πενήκοντα δύο ἢ πλείονας ἐβδομάδας, εἶναι δύο ἐβδομάδες.»

10. Ἡ ἐλάχιστη περίοδος προειδοποιήσεως ἡ δοθησομένη εἰς τὸν εργοδότην παρ' εργοδοτουμένου ὅστις ἀπασχολήθῃ συνεχῶς δι' εἴκοσι ἑξ ἢ πλείονας ἐβδομάδας ἀλλ' ὀλιγωτέρας τῶν πενήκοντα δύο, εἶναι μία ἐβδομάς, ἡ δὲ δοθησομένη παρ' εργοδοτουμένου ὅστις ἀπασχολήθῃ συνεχῶς διὰ πενήκοντα δύο ἢ πλείονας ἐβδομάδας, εἶναι δύο ἐβδομάδες.»

Τροποποιήσεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ βασικοῦ νόμου.

6. Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς:

(α) Διὰ τῆς ἑξ αὐτοῦ διαγραφῆς τοῦ ἐδαφίου (1) καὶ τῆς αντικαταστάσεώς του διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ νέου ἐδαφίου:

«(1) Ὅταν κατὰ ἢ μετὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐδαφίου, ἡ ἀπασχολήσις εργοδοτουμένου ἀπασχοληθέντος συνεχῶς ἐπὶ ἑκατὸν τεσσαράκων τοῦλάχιστον ἐβδομάδας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ εργοδότην τερματίζεται λόγῳ πλεονασμοῦ, ὁ εργοδοτούμενος δικαιούται εἰς πληρωμὴν λόγῳ πλεονασμοῦ ἐκ τοῦ Ταμείου, ὑπολογιζομένην συμφώνως πρὸς τὸν Τέταρτον Πίνακα:

Τέταρτος Πίναξ.

Νοείται ὅτι ὁ Ὑπουργὸς δύναται, διὰ Διατάγματος δημοσιευθησομένου εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Δημοκρατίας, νὰ μειώσῃ τὸν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἐδαφίου καθοριζόμενον ἀριθμὸν ἐβδομάδων συνεχοῦς ἀπασχολήσεως οὕτως ὥστε νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τακτικά καὶ ἐποχιακά διακυμάνσεις εἰς τὴν ἀπασχολήσιν ἐξ οἰωδήποτε ἐπαγγέλματι ἢ ἐιδικῇ ἐπιχειρήσει.»

(β) Διὰ τῆς ἑξ αὐτοῦ διαγραφῆς τῶν ἐδαφίων (3) ἕως (7).

7. Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ βασικοῦ νόμου διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦντος νέου ἁρθροῦ:

Ἀντικατά-
σταση τοῦ
ἁρθροῦ 17
τοῦ βασικοῦ
νόμου.

Ἐπιφύλα-
ξις ὑφιστα-
μένων δι-
καιωμάτων.

17. Ὄταν λόγῳ πλεονασμοῦ, ὡς οὗτος καθορίζεται ἐν τῷ ἁρθρῷ 18, ἐργοδοτούμενος δικαιούται εἰς οἰανδήποτε ἄμεσον πληρωμὴν λόγῳ πλεονασμοῦ, χορήγημα λόγῳ ἀπολύσεως, φιλοδώρημα ἢ οἰανδήποτε ἄλλην πληρωμὴν χορηγούμενην ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀπασχολήσιν του παρ' ἐργοδότη, εἴτε τὸ δικαίωμα τοῦτο ὑφίσταται λόγῳ ἐθίμου, νόμου, συλλογικῆς συμφωνίας, συμβάσεως εἴτε δι' ἄλλον λόγον, ὃ ἐργοδοτούμενος λαμβάνει:

Τέταρτος
Πίναξ.

(α) ἐκ τοῦ Ταμείου τὸ ποσὸν τῆς πληρωμῆς λόγῳ πλεονασμοῦ τὸ ὁποῖον δικαιούται συμφώνως πρὸς τὸν Τέταρτον Πίνακα· καὶ

(β) παρὰ τοῦ ἐργοδότη, ἢ ἐξ οἰουδήποτε ταμείου ἢ ἄλλης διευθετήσεως λειτουργούσης διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐργοδότη, τὸ ποσὸν κατὰ τὸ ὁποῖον ἢ παρὰ τοῦ ἐργοδότη ἢ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ πληρωμὴ τυχὸν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῆς πληρωμῆς ἐκ τοῦ Ταμείου :

Νοεῖται ὅτι διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἁρθροῦ οἰαδήποτε εἰσφορὰ γενομένη ὑπὸ τοῦ ἐργοδοτουμένου ἐναντι τῆς πληρωμῆς εἰς τὴν ὁποίαν οὗτος δικαιούται παρὰ τοῦ ἐργοδότη ἢ ἐξ οἰουδήποτε ταμείου ἢ ἄλλης διευθετήσεως λειτουργούσης διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐργοδότη, ὡς καὶ οἰοσδήποτε τόκος ἐπὶ τοιαύτης εἰσφορᾶς, δὲν ὑπολογίζονται:

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἁρθροῦ οἰαδήποτε πληρωμὴ ἐκ ταμείου προνοίας δὲν ὑπολογίζεται.».

8. Τὸ ἐδάφιον (2) τοῦ ἁρθροῦ 25 τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐκ τῆς παραγράφου (γ) αὐτοῦ διαγραφῆς τῶν λέξεων «λόγῳ πλεονασμοῦ» (πρώτη καὶ δευτέρα γραμμαί) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς των διὰ τῶν λέξεων «ἐκ τοῦ Ταμείου».

Τροποποι-
ησις τοῦ
ἐδαφίου (2)
τοῦ ἁρθροῦ 25
τοῦ βασικοῦ
νόμου.

9. Ὁ Πρῶτος Πίναξ τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

(α) Διὰ τῆς ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 αὐτοῦ προσθήκης τῶν λέξεων «, λαμβανομένης ὅμως ὑπ' ὄψιν ἀπασχολήσεως ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1960».

(β) διὰ τῆς ἐκ τῆς παραγράφου 3 αὐτοῦ διαγραφῆς τῶν λέξεων «ἐνὸς ἔτους» (δευτέρα γραμμὴ) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς των διὰ τῶν λέξεων «δύο ἐτῶν».

Τροποποι-
ησις τοῦ
Πρώτου
Πίνακος
τοῦ βασικοῦ
νόμου.

10. Ὁ Δεύτερος Πίναξ τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

(α) Διὰ τῆς ἐν τῇ ἐπιφύλαξει τῆς παραγράφου 3 αὐτοῦ ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὴν λέξιν «ἐπιχειρήσεις» (πρώτη γραμμὴ) τῶν λέξεων «ἢ τμήμα τῆς ἐπιχειρήσεως».

(β) διὰ τῆς ἐν τῷ Μέρει I αὐτοῦ ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὴν παράγραφον 3, τῶν ἀκολουθῶν νέων παραγράφων, τῆς ὑφισταμένης παραγράφου 4 τοῦ Μέρους II αὐτοῦ ἀναριθμουμένης εἰς παράγραφον 7:

Τροποποι-
ησις τοῦ
Δευτέρου
Πίνακος
τοῦ βασικοῦ
νόμου.

«4. Προκειμένου περὶ ἐργοδοτουμένου ὃ ὁποῖος ἀπασχολήθῃ διὰ περίοδον οὐχὶ ὀλιγώτεραν τῶν εἴκοσι ἑξ ἑβδομά-

δων μεταξύ της 2ας 'Οκτωβρίου, 1972 και της 14ης 'Ιουλίου, 1974, το χρονικόν διάστημα μεταξύ της 15ης 'Ιουλίου, 1974 και της 3ης 'Οκτωβρίου, 1976, λογίζεται ως περίοδος απασχολήσεως μετά τοῦ εργοδότη ὑπὸ τοῦ ὁποίου ὁ εργοδοτούμενος ἀπασχολεῖτο τὴν 18ην 'Απριλίου, 1977, ἢ, ἐὰν δὲν ἀπασχολεῖτο κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, μετὰ τοῦ πρώτου εργοδότη ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἀπασχολήθη μετὰ τὴν ὡς εἴρηται ἡμέραν:

Νοεῖται ὅτι τὸ ὡς εἴρηται διάστημα αὐξάνεται κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἐβδομάδων συνεχοῦς ἀπασχολήσεως τοῦ εργοδοτουμένου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ εργοδότη ὑπὸ τοῦ ὁποίου οὗτος ἀπασχολεῖτο κατὰ τὴν 14ην 'Ιουλίου, 1974:

Νοεῖται, περαιτέρω ὅτι, ἐὰν ἡ περίοδος τῆς ἀπασχολήσεως τοῦ εργοδοτουμένου μεταξύ τῆς 1ης 'Οκτωβρίου, 1973 καὶ τῆς 14ης 'Ιουλίου, 1974, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποδειχθῇ, τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ὁποῖον λογίζεται ὡς περίοδος ἀπασχολήσεως ἀρχεται τὴν 1ην 'Οκτωβρίου, 1973 καὶ οὐχὶ τὴν 15ην 'Ιουλίου, 1974.

5. Ἡ παράγραφος 4 ἐφαρμόζεται μόνον διὰ τοὺς σκοποὺς ὑπολογισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῆς πληρωμῆς λόγω πλεονασμοῦ ἐκ τοῦ Ταμείου.

6. Οὐδεμία περίοδος λογίζεται ὡς περίοδος ἀπασχολήσεως δυνάμει τῆς παραγράφου 4, ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπελογίσθη διὰ σκοποὺς ἀποζημιώσεως ἢ πληρωμῆς δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφορικῶς πρὸς προγενέστερον τερματισμὸν ἀπασχολήσεως τοῦ εργοδοτουμένου.»

Γροπτοποι-
σεις τοῦ
Τέταρτου
Πίνακος
τοῦ βασικοῦ
νόμου.

11. Ὁ Τέταρτος Πίναξ τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς:

(α) Διὰ τῆς ἐκ τῆς παραγράφου 1 αὐτοῦ διαγραφῆς τῶν ὑποπαραγράφων (α) καὶ (β) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς των διὰ τῶν ἀκολουθῶν νέων ὑποπαραγράφων:

«(α) Διὰ τὰ πρῶτα τέσσαρα ἔτη συνεχοῦς ἀπασχολήσεως, δύο ἐβδομάδων ἡμερομίσθια δι' ἑκάστην περίοδον ἀπασχολήσεως πενήντα δύο ἐβδομάδων·

(β) ἀπὸ τοῦ πέμπτου μέχρι καὶ τοῦ δεκάτου ἔτους συνεχοῦς ἀπασχολήσεως, δύο καὶ ἡμισείας ἐβδομάδων ἡμερομίσθια δι' ἑκάστην περίοδον ἀπασχολήσεως πενήντα δύο ἐβδομάδων·

(γ) ἀπὸ τοῦ ἑνδεκάτου μέχρι καὶ τοῦ δεκάτου πέμπτου ἔτους συνεχοῦς ἀπασχολήσεως, τριῶν ἐβδομάδων ἡμερομίσθια δι' ἑκάστην περίοδον ἀπασχολήσεως πενήντα δύο ἐβδομάδων·

(δ) ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἔκτου μέχρι καὶ τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους συνεχοῦς ἀπασχολήσεως, τριῶν καὶ ἡμισείας ἐβδομάδων ἡμερομίσθια δι' ἑκάστην περίοδον ἀπασχολήσεως πενήντα δύο ἐβδομάδων· καὶ

(ε) ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου μέχρι καὶ τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔτους συνεχοῦς ἀπασχολήσεως, τεσσάρων ἐβδομάδων ἡμερομίσθια δι' ἑκάστην περίοδον ἀπασχολήσεως πενήντα δύο ἐβδομάδων.»

(β) Διὰ τῆς ἐκ τῆς παραγράφου 2 αὐτοῦ διαγραφῆς τῶν λέξεων καὶ ἀριθμῶν «1ης 'Ιανουαρίου, 1960» (δευτέρα γραμμὴ) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς των διὰ τῶν λέξεων καὶ ἀριθμῶν «1ης 'Ιανουαρίου, 1964».

(γ) Διὰ τῆς διαγραφῆς τοῦ ποσοῦ τῶν «£30» ὅπου τοῦτο ἀπαντᾶται εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐπιφυλάξεις τῆς παραγράφου 4 καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν «£60».

12. Τὸ δικαίωμα παντός προσώπου εἰς πληρωμὴν λόγῳ πλεονασμοῦ διὰ τερματισμὸν ἀπασχολήσεως γενόμενον καθ' οἷονδήποτε χρόνον ἀπὸ τῆς 18ης Ἀπριλίου, 1977 μέχρι καὶ τῆς 9ης Δεκεμβρίου, 1979, διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ περὶ Τερματισμοῦ Ἀπασχολήσεως (Τροποποιητικοῦ) Νόμου τοῦ 1977.

Δικαίωμα εἰς πληρωμὴν λόγῳ πλεονασμοῦ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

18 τοῦ 1977.

13. Ἀνεξάρτητως τῶν διατάξεων τῶν περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νόμων τοῦ 1972 ἕως 1979, τὸ δικαίωμα παντός προσώπου εἰς ἐπίδομα μητρότητος, ἐπίδομα ἀσθενείας, ἐπίδομα ἀνεργίας ἢ ἐπίδομα σωματικῆς θλάθης δυνάμει τῶν προειρημένων Νόμων, οὐδὲν ἄλλως ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς λήψεως πληρωμῆς λόγῳ πλεονασμοῦ ἐκ τοῦ Ταμείου διὰ τερματισμὸν ἀπασχολήσεως γενόμενον κατὰ ἢ μετὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου, 1979.

Δικαίωμα εἰς ὠρισμένης παροχῆς κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ εἰς πληρωμὴν λόγῳ πλεονασμοῦ.

106 τοῦ 1972

22 τοῦ 1974

11 τοῦ 1975

32 τοῦ 1976

68 τοῦ 1976

81 τοῦ 1977

66 τοῦ 1978

56 τοῦ 1979.

14. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται τὴν 10ην Δεκεμβρίου, 1979.

Ἐκφῆξις ἰσχύος.